

Bænken ved stranden

Thormann 99

Dm Am7 Dm F Gm Dm

Jeg sid - der på bæn - ken ved stran - den og ser på ø - er med hæ - ve - de

5 Asus4 - 3 Dm Am7 Dm F Gm Dm

bryn For - tryl - let af skøn - hed der mod mig ler så blidt og be - då - ren - de

9 A7 Dm C Bb/f F E7 E7add6

er dog det syn. Tyst svæ - ver må - ger for vin - den på lis - ten - de blø - de

13 Am Dm7 A7 Bb D Gm D7

fjer. Der hvi - ler en tid - løs ån - de jeg kram - mer min øl i

17 Gm E/g# A7 Dm

hånd - en og tror på ver - den.

Bænken ved stranden.

Jeg sidder på bænken ved stranden og ser
på øer med hævede bryn.
Fortryllet af skønhed der mod mig ler
så blidt og vidunderligt er dog det syn.
Tyst svæver måger i vinden
på listende bløde fjer.
Der hviler en tidløs ånde –
jeg krammer min øl i hånden
og tror på verden.

Almægtige skaber af himmel og jord
her sidder jeg bare og ser.
Bli'r fyldt med musik ved den lyse fjord
der hviler en ro, der er manende her.
Nu lever lyset for øjet
nu *er* jeg mit hjerteslag.
Jeg ta'r mig en tår af øllen
og føler mig ud i et
med den grønne verden.

At høre musikken ved på denne bænk
at lytte til altets musik
at fylde sig op, være med, ja tænk –
det gi'r lig'som alting en anden logik.
Se solen stråler på skrænten
og vinden bli'r ganske væk.
Jeg tømmer min øl og sukker
og sender en venlig hilsen
til Ham i himlen.